

Henryk Paner, Krzysztof Gordon, Marian Kwapiński

Rotmanka, gm. Pruszcz Gdański, woj.
gdańskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 18, 74-75

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

NOWY BARKOCZYN, gm. Nowa Karczma
woj. gdańskie
Stanowisko 9

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Janusz Podgórski. Finansował WKZ w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Osada otwarta kultury łużyckiej z okresu Haisstatt C.

Stanowisko położone jest na wzniesieniu znajdującym się na południe od rozległego torfowiska, ok. 1,8 km na południowy wschód od kościoła w N. Barkoczynie i ok. 100m na zachód od stanowiska 3, badanego w latach 1978, 1980-1982. Stanowisko nr 9 odkryte zostało w czasie badań powierzchniowych, przeprowadzonych w 1983 r.

Celem badań było rozpoznanie charakteru i chronologii osadnictwa. Złożono 7 wykopów sondażowych na osi wschód-zachód, z których wyeksplorowano 5 o łącznej powierzchni 1,25 ara. W 4 wykopach natrafiono łącznie na 6 jam. Odkryte obiekty miały dwójaki charakter: obiekty o większych rozmiarach i zawierające bogatszy materiał zabytkowy występowały w zachodniej partii badanego obszaru, natomiast mniejsze jamy, z uboższym materiałem występowały na wschodniej części stanowiska, gdzie tuż pod warstwą ornazalegała glina.

W jamach, jak i poza nimi, natrafiono na ułamki ceramiczne, węgiel drzewny i przepalone kości. Występujące obiekty wykazują duże prawdopodobieństwo z jarami odkrytymi na stanowisku 3.

Materiał zabytkowy znajduje się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania na tym stanowisku zakończono.

ORLE, gm. Wejherowo
woj. gdańskie
Stanowiska 1 i 2

patrz
neolit

PARCHANIE, gm. Dąbrowa Biskupia
woj. bydgoskie
Stanowisko 25

patrz
neolit

PRZEDMOSĆCIE
woj. legnickie
Stanowisko 13

patrz
neolit

RACIBÓRZ-STARA WIEŚ
woj. katowickie

patrz
neolit

RACOT, gm. Kościeln
woj. leszczyńskie
Stanowisko 18

patrz
neolit

ROCHY, gm. Zduny
woj. kaliszkie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

ROTMANKA, gm. Pruszcz Gdański
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Henryk Paner /autor sprawozdania/ i mgr Krzysztof Gordon, w konsultacji z dr. Marianem Kwapińskim. Finansowała Gdańska Stocznia Remontowa oraz Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Osada? / z wczesnej epoki żelaza.

Stanowisko leży na wzniesieniu 56,7 m n. p. m., położonym po południowej stronie drogi z Pruszcza Gdańskiego do wsi Straszyn, na wprost zabudowań PGR Rotmanka.

Prace o charakterze ratowniczym miały na celu dokładne rozpoczęcie stanowiska zagrożonego zniszczeniem w trakcie budowy osiedla domków jednorodzinnych. Odkryto dwa paleniska ze skupiskami ceramiki zalegające na spągu warstwy ornej, tj. na głębokości 20-30 cm od powierzchni terenu, rozprószone ślady spaliny oraz luźno rozrzucone fragmenty ceramiki naczyńowej nie tworzące żadnych skupisk. Liczne wzniesienia o znaleziskach grobów skrzynkowych mających w tym rejonie miejsce pod koniec XIX i na początku

XX w., a także położona około 2 km na południe duża osada z przełomu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza /Juszkowo, stan. 3/, nie pozwalają bagatelizować tych skromnych na razie znalezisk.

Zabytki złożono w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

SLAWSK, gm. Rągów
woj. konińskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadził mgr Krzysztof Gorczyca i Arietta Świerkowska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koninie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury lużyckiej i osada kultury przeworskiej.

Stanowisko położone jest na rozległym piaszczystym wyniesieniu w dolinie Warty otoczonym podmokłymi łąkami na północ od rzeki. Obejmuje obszar ok. 25 ha. Badania miały charakter sondazowy. W południowo-wschodniej partii stanowiska założono 2 wykopy o łącznej pow. 200 m². Odstągnięto 44 obiekty, w postaci jam, palenisk i dołków postłupowych. Większość z nich należy do kultury lużyckiej z okresu halstaackiego. Pozostałe pochodzą z okresu późnolateńskiego i należą do kultury przeworskiej.

Dokumentacja i materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania zakończone.

STARY SĄCZ
woj. nowosądeckie
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

STROBIN, gm. Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził mgr Zdzisław Kaszewski. Finansował WKZ w Sieradzu. Jedenasty sezon badań. Osada obronna górnośląsko-malopolskiej grupy kultury lużyckiej /podgrupy kępińskiej/ z okresu halstaackiego D 1 z wczesnego okresu lateńskiego.

Badania prowadzone były w trzech punktach osady. Zakończono badania konstrukcji obronnych zabezpieczających osadę od strony wschodniej. Przebadano 325 m² wału obronnego o konstrukcji skrzyniowej. Przepalony wypełnik wału zawierał kilkadziesiąt ułamków naczyń mających cechy kultury lużyckiej z okresu halstaackiego D oraz znaczną ilość popiołu i węgla drzewnego.

Ukończono także badania części mieszkalnej osady, gdzie przebadano obszar 75 m². Odkryte w warstwie kulturowej fragmenty naczyń są chronologicznie i kulturowo zbliżone z materiałem ceramicznym pochodzącym z wypaliska wału.

Kontynuowano również badania części mieszkalnej osady /wykop III/, znajdującej się 15 m na południe od wykopu II. Obydwa te wykopy oddziela szeroki, liczący 15 m, jar. Przebadano obszar o powierzchni 375 m², na którym odkryto 26 kolistych jam o wymiarach od 60 do 160 cm oraz 1 obiekt mieszkalny. Zawartość jam odpadkowych stanowiły fragmenty naczyń, polepa i kości zwierzęce, jedynie w jamie nr 25 znaleziono przęślik gliniany. Odkryta w odc. 27-33 chata nr 8 o wymiarach 7 x 4 m z prostokątnym paleniskiem umieszczonym w części S jej wnętrza, należy do obiektów mieszkalnych typu półziemiankowego.

Analizując przynależność kulturową i chronologiczną naczyń /wykop nr III/, odkrytych w warstwie kulturowej, jamach odpadkowych oraz w obiekcie mieszkalnym nr 8, można stwierdzić znaczną rozbieżność chronologiczną i przynależność kulturową. Najstarsze formy naczyń można datować na przełom V okresu epoki brązu i okresu halstaackiego C; mają one cechy górnośląsko-malopolskiej grupy kultury lużyckiej. Natomiast fragmenty naczyń pochodzące z jam nr: 19a, 20, 25, 28 należy datować na okres halstaacki D 1 wczesny okres lateński. Należą one do kultury wschodniopomorskiej.

STRZEMKOWO, gm. Inowrocław
woj. bydgoskie
Stanowisko 3

patrz
okres wpływów rzymskich

TARKOWO, gm. Nowa Wieś Wielka
woj. bydgoskie
Stanowisko 75

patrz -
neolit